

NUETS TIDLØSE MESTRE

De påstår selv, at der intet fransk er over deres design, og at man generelt ikke længere kan definere en designer ud fra nationalitet. Alligevel kan man fra sidelinjen ikke lade være med at se det franske i formsproget, når brødrene Bouroullec præsenterer et nyt produkt. Det gælder også for udemøblerne 'Palissade', som de netop har vundet en ELLE Decoration International Design Award for. Vi har mødt Erwan Bouroullec, der fortæller om både design, værdier og livet i Paris.

Det er nemt at lytte, når Erwan Bouroullec på sin egen stille facon fortæller om noget af det, der betyder allermost for de to brødres design.

'Palissade' er et ret enkelt møbel tiltænkt udendørsbrug. Min bror og jeg kommer fra Bretagne i det vestlige Frankrig, hvor der er vind og hav, og hvor det at være ude ikke drejer sig så meget om swimmingpools, men om at se ud over landskabet. Så de er skabt til at være stærke og kunne stå ude hele året rundt. Planterne kan gro op igennem og rundt om møblerne; det vil være smukt, men det kan selvfølgelig ikke vides på forhånd.

Når vi tænker udendørs, tænker vi natur. Og farven er en måde at samarbejde med det miljø, møblerne skal stå i, det grønne, det grå, det brune smeltet sammen til én farve. Vi forestiller os kollektionen under et træ med græs og sten i nærheden. På en måde kan man sige, at 'Palissade' er transparent, der er ingen reel overflade, møblerne står ikke frem, men samarbejder med naturen omkring. Det, synes vi, er interessant.

Som designer har du brug for at begynde med noget positivt, der for en stund overskygger virkeligheden og realiteterne. Ting opstår, når vi tegner og skitserer. Et projekt er som en sky. Vi forstår en masse parametre, men kan ikke opsummere dem. Jeg har mere en vision af parametrene som i en sky, der ikke kan kontrolleres mere end som så. Vi er nødt til at bevare det irra-

Erwan og Ronan Bouroullec arbejder i alle former for materialer. Tæpperne 'Lattice' har de skabt for spanske Nanimarquina.

tionelle i projekterne, så det at tegne og lave mug-ups, lave ting, der ikke er stringente, er vigtigt for, at vi kan arbejde. Det er en balance, for det er ikke, fordi vi kæmper imod det rationelle, som også er vigtigt, men balancen er nødvendig.

For mig er Paris som en jungle, sådan kan jeg godt lide at tænke på det. Jeg har brug for at leve i en storby, for noget af det mest triste, der kan ske i dit liv, er, at du bliver ensidig. Jeg kan lide excentriciteten i byen. Du finder så mange forskellige mennesker, og det er ikke, fordi jeg gerne vil være excentrisk, men jeg vil gerne have friheden til at kunne være det, hvis jeg fik lyst. En anden pointe ved de store byer er, at du kan være usynlig, ingen kender dig, der er for mange mennesker. Din nabo kender dig, din slagter kender dig, men ud over det kan du være anonym. Det kan jeg godt lide.

Der er det her virkelig lækre sted, som danskere også vil kunne lide, det hedder Chez Hipolene (73 Rue Saint-Maur, 11. arr., red.). Jeg kan ellers godt være lidt forbeholden i forhold til restauranter i Paris, der bliver mere og mere konceptuelle. De gør tingene godt, men det hele handler om dekoration og indretning. I området, hvor jeg bor, ligger der en del restauranter skabt

af mennesker, der bare gerne vil gøre noget rigtig i forhold til deres værdier. Og Hipolene er virkelig stærke på det. Men skriv det ikke for stort, for det er et meget lille sted, som virkelig er værd at besøge.

Jeg tænker ingenting omkring fransk design, for vi er alle så internationale. Fransk design sammenlignet med dansk design? Der er ikke den store forskel. Men vi har nogle mestre: Jean Prouvé og Charlotte Perriand har lavet en masse godt. På en måde både elsker og hader jeg Philippe Starck. Det er vigtigt, at design er større end bare design, men han har krydset nogle grænser, jeg ikke selv ville. Et par af de folk, der har arbejdet for os, har startet deres eget studio, Jean-Baptiste Fastrez og Ionna Vautrin, og dem har jeg selvfølgelig et godt øje til. De har været en del af os for ikke så længe siden.

Da jeg var ung, var jeg mere fascineret af musik. Uafhængig musik. Og f.eks. indiemusikken fra England blev skabt af ret unge folk, der gjorde ting og lærte sig selv ting med stor uafhængighed. Jeg synes, vi har lidt af det samme i studiet. Vi vil ikke være alt for professionelle, og det er også det, folk kan lide. Vi søger projekter, der matcher vores skala. Vi kan lide at lære, og vi kan lide ►

Erwan Bouroullec fremhæver 'Slow Chair' som et af de projekter, der står hans hjerte nærmest. Vitra hos Paustian, fra 20.350 kr.

at være foran noget, vi ikke kender. Vi kan lide at skabe vores egne metoder. Og der ser jeg et link til uafhængig musik. Du kan gøre noget selv. Du behøver ikke være en del af en stor organisation. Når man tænker på, at vores samarbejde med Samsung startede med et mug-up skåret ud af et stykke træ, og så tænker på, at det skulle blive til en millioninvestering. Sådan skal tingene starte.

'Slow Chair' (produceret af Vitra, red.) ligger mit hjerte nær – den er så ren, og du køber den ikke i mængder, men bare den ene, som du har drømt om. Den er relativt dyr, så du køber den, fordi du virkelig gerne vil have den. Det er muligvis ikke det mest gennemførte projekt, vi har lavet, men den repræsenterer noget fint. Det er ikke en plasticstol. Du er nødt til at adoptere den lidt.

En af de stærkeste værdier, du kan have, er, at du kun køber noget, du virkelig gerne vil eje, for så vil du passe på det for evigt. Sådan har jeg det selv derhjemme. Jeg kan for eksempel lide at være i mit køkken, jeg er ikke nogen god kok, men jeg kan lide at være der i hverdagen, så for mig er en god kniv noget helt særligt, som jeg elsker. Det er ikke, fordi jeg samler på dem, men jeg har købt en række og har sådan en dims til at slibe dem med. Jeg passer på dem og vil gerne blive gammel med dem. Når du opnår det i et stykke design, det kan jeg godt lide. Der sker noget dybere. For nylig er min kone og jeg og vores to døtre flyttet ind i en ny lejlighed, og derfor har vi pludselig nye behov, og det var vidunderligt, for så kunne jeg købe noget igen. Jeg vil ikke købe noget, hvis jeg ikke har brug for det, men samtidig er jeg konstant søgende.

Værdier betyder meget. Det virkelige mål med design er at skabe en kultur. Jeg vil gerne opfostre mine døtre i et visuelt inspirerende miljø. Og bag formen, bag mønstrene og bag farverne er der nogle værdier – blandt andet omkring vores forbrug, måden vi behandler vores ejendele og så videre. Monsieur Rolf Fehlbaum fra Vitra sagde for nylig til mig: 'De fleste ting forbinder os ikke til fremtiden, men til fortiden'. Og netop det er vigtigt. Så hvis man tænker, at 'Palissade'-møblerne kunne stå i din have for evigt, snakker du mere om fortiden end om fremtiden. Det er ideen om, at den kunne stå der altid kontra følelsen af, at den kunne have stået der. Altid. ♦♦*

PSST ...

Brødrene Bouroullec præsenterede flere nye design under designugen i Milano i april bl.a. en ny sofa for Hay og et gulvtæppe for spanske Nanimarquina.

MERE OM BOURULLEC

Brødrene Ronan og Erwan Bouroullec (født hhv. 1971 og '76) har arbejdet sammen om skabelsen af design, siden de i 1998 åbnede deres studio i Paris. De har skabt ikoniske møbler for Vitra, elegante lamper for Flos og blandt nyhederne også et rullegardin for Kvadrat, et smukt fjernsyn for Samsung og selvfølgelig udemøblerne 'Palissade' for Hay. Deres tilgang til design er intuitiv, og deres studio er derfor et stort, levende værksted i flere planer, hvor der bliver klippet, tegnet og skåret mock-ups til den store guldmedalje – bogstaveligt talt. Brødrene har det med at heste priser for stort set alt, de rører. Se mere på Bouroullec.com

Palissade'-udemøblerne fra Hay er allerede en stor succes.